

चक्राङ्गा, स्त्री, (चक्रमिवाङ्गमस्यस्याः इति।
“अङ्गं आदिभ्योऽच्” ५।२।१२७। इत्यच्
तत्प्राप् ।) सुदर्शना लता। इति रत्नमाला ॥
चक्राङ्गी, स्त्री, (चक्राङ्ग + जातौ ङीष् ।) कटु-
रोहिणी। इति मेदिनी। गे। ३५। (अस्याः
पर्यायाः यथा भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे १ भागे।
“कङ्कौ तु कटुका तिला कृष्णभेदा कटुम्भरा।
अङ्गीका मत्स्यप्रकला चक्राङ्गी शकुलादनी ॥
मत्स्यपित्ता काखरुहा रोहिणी कटुरोहिणी ॥”)
हंसी। इति शब्दरत्नावली ॥ हिलमोचिका।
इति त्रिकाण्डशेषः ॥ मङ्गिष्ठा। उषपण्णी। इति
राजनिर्घण्टः ॥ कर्कटशङ्खी। इति रत्नमाला ॥
चक्राटः, पुं, (चक्रं घूर्णतजालं प्राप्यसमूहं
आलम्ब्य अटतीति। अट् + अच् ।) विषवेदः।
घूर्णः। दीनारः। इति मेदिनी। टे। ४२ ॥
चक्राणः, त्रि, (चक्रे कर्मणादिकं इति। झ + कान्
प्रत्ययः। ततो घातौ अन्त्यत्वं ज्ञत्वम्।)
क्षतवान्। कर्मवाच्ये क्षतः। भाववाच्ये क्षी
क्षतम्। इति सुष्ववोधवाकरणं तट्टीका च ॥
चक्राधिवासी, [न] पुं, (चक् टप्पौ + रक्। चक्रं
टप्पिजनकं अधिवासयतीति। अधि + वस् +
णिच् + णिनिः।) नागरङ्गट्टचः। इति
त्रिकाण्डशेषः ॥
चक्रावर्तः, पुं, (चक्राकारः आवर्तः।) घूर्णनम्।
इति हेमचन्द्रः ॥
चक्राङ्कः, पुं, (चक्र इत्याङ्का संज्ञा यस्य।)
चक्रमर्हः। इति राजनिर्घण्टः ॥ (चक्रवाक-
पक्षिविशेषः। यथा, भागवते। ३।१०।२४।
“हंससारसचक्राङ्ककाकोलकादयः खगाः ॥”
यथाच, हारौवे प्रथमस्थाने ११ अध्याये।
“चक्राङ्कोऽतिकयायशुक्रजननो दृष्योऽतिरुच्यो-
न्मृदुः ॥”)
चक्रिः, पुं, (करोतीति। ल + “आह्वगमहनजनः
क्रिकिनौ लिट् च” ३।२।१७१। इति कित्।
स च लिङ्वात्।) कर्त्ता। इति सुष्ववोधम् ॥
(यथा, ऋग्वेदे। १।६।२।
“चक्रिं विश्वानि चक्रये।”
“चक्रये पुरुषार्थकरणशीलाय ॥” इति द्या-
नन्दकृतभाष्यम् ॥)
चक्रिका, स्त्री, (चक्रं चक्रवद्गोलाकारो विद्यते
अत्रास्या वा। चक्र + टन् टाप् च।) जाडु।
इति राजनिर्घण्टः ॥ (यथा, राजतरङ्गिण्याम्।
४।३७६।
“अधोभयघनादायि भृत्यचक्रिकाया समम् ॥”)
चक्रो, [न] पुं, (चक्रं सुदर्शनाखं मनस्तत्त्वा-
त्मकमिति यावत् अस्यास्तीति। चक्र + इनिः।)
विष्णुः। (यथा, महाभारते। १३।१४६। ११०।
“अरौद्रः क्रुद्धलो चक्रो विक्रम्यूर्जितप्रासनः ॥”
चक्रं ग्रामचक्रं ग्रामसमूह इत्यर्थः अधिकारि-
तयाख्यस्य इति इनिः।) ग्रामजालिकः।
(चक्रं चक्राकारचिह्नविशेषोऽख्यस्य।) चक्र-
वाक्ता। (चक्रं घटादिनिर्माणकरणयन्त्रविशेषः।

सोऽख्यस्य इति।) कुलालः। (चक्रं फणा अख्यस्य
इति।) सर्पः। सूचकः। इति विश्वमेदिन्यौ ॥
अजः। तैलिकमेदः। इति शब्दरत्नावली ॥
चक्रवर्ती। इति हेमचन्द्रः ॥ चक्रमर्हः।
तिनिशः। आलनखः। काकः। खरः। इति
राजनिर्घण्टः ॥ (कुलालतैलिकराजचक्रवर्त्ता-
द्यर्थे प्रमाणं यथा आर्यासप्तशत्याम्। ५६२।
“स्नेहमयान् पीडयतः किं चक्रेणापि तैल-
कारस्य।
चालयति पार्थिवानपि यः स कुलालः परं
चक्रो ॥”)
चक्रविशिष्टे त्रि ॥ (चक्रयुक्तरथादियानाख्यः।
यथाच मनुः। २।१३८। [स्त्रियाः ॥”
“चक्रिणो दशमीख्यस्य रोगिणो भारिणः
“चक्रिणः चक्रयुक्तरथादियानाख्यस्य ॥”
इति तट्टीकायां कुल्लुकभट्टः ॥”)
चक्रोवान्, [त] पुं, स्त्री, (“आसन्द्रीवदह्रीव-
चक्रोवदिति” ५३।१२। चक्रशब्दस्य चक्रो-
भावः ततो विपातनात् साधुरिति।) गर्हभः।
इत्यमरः। राजविशेषः। इति सिद्धान्तकौमुदी ॥
चक्रुः, पुं, (करोतीति। ल + “कुर्भश्च” उणां
१।२२। इति क्कः।) कर्त्ता। इति सिद्धान्त-
कौमुद्यामुणादित्तिः ॥
चक्रेश्वरी, स्त्री, (चक्राणां जिनविशेषाणां ईश्वरी
अधिष्ठात्री।) जिनाणां विद्यादेवौविशेषः।
इति हेमचन्द्रः ॥
चक्ष, ल ड वदे। इति कविकल्पद्रुमः ॥ (अदां-
आत्मसकं-सेट्।) वदः कथनम्। (दर्शने च
इति केचित्।) ल ड, आचष्टे धर्मं धीरः।
तृतीयस्वरानुबन्ध इति प्राचः। इकार उच्चा-
रणार्थ इति केचित्। कृन्दसि गुणागमार्थ इति
केचित्। वेदेयुच्चारणार्थ इति केचित्। अत्र
बह्वस्तु तृतीयस्वरो भ्रमकारितः किन्तु चतुर्थ-
स्वरानुबन्धोऽयं निष्ठाया इमनिषेधार्थः तेन
वर्जनायै खानकसाणादेशशयोपपन्नौ आचष्टे
वर्जनमित्याहुः। इति दुर्गादासः ॥
चक्षन्, स्त्री, (चक्षते कथ्यते मद्यपानाय मद्य-
पानेन सह वा। चक्ष + ल्युट्। यडा, चक्षते
भक्ष्यते मद्यमनेनेति। चक्ष + ल्युट् निपातनात्
कान्तागमश्च।) मद्यपानरोचकभक्ष्यद्रव्यम्। इति
हेमचन्द्रः। ३।५।७१ ॥ (चक्ष + भावे ल्युट्।)
कथनम्। (दर्शनम्। यथा, ऋग्वेदे। १।१३।५।
“स्तुषीत वर्हिःरानुधमृष्टतृष्टं मनोधिणः।
यचान्तस्य चक्षणम् ॥”)
चक्षाः, [स्] पुं, टक्षतिः। इति त्रिकाण्डशेषः।
उपाध्यायः। इत्युणादिकोषः ॥ (स्त्री, दर्श-
नम्। यथा, ऋग्वेदे। १।७।३।
“इन्द्रो दीर्घाय चक्षस आ सृत्” रोह्यद्वि।
वि गोभिरद्विरेयत् ॥”)
चक्षुः, [स्] स्त्री, (चक्षे पश्यत्यनेनेति। चक्ष +
“चक्षेः शिच” उणां। २।१२०। इति
उसिः स च शित्। शिवान् खानादेशभावः।)

दर्शनेन्द्रियम्। तस्य आद्यं उद्भूतरूपम् १ तद्गद-
द्रव्यम् २ पृथक्त्वम् ३ संख्या ४ विभागः ५
संयोगः ६ परत्वम् ७ अपरत्वम् ८ स्नेहः ९
द्रवत्वम् १० संख्यापरिमाणम् ११ योग्यवृत्ति-
क्रिया १२ योग्यवृत्तिजातिः १३ योग्यवृत्तिसम-
वायः १४। अख्येन्द्रियसहकारिणः आलोकः
उद्भूतरूपं महत्त्वम्। इति भाषापरिच्छेदः ॥
अस्याधिष्ठात्री देवता सूर्यः। इति श्रीभाग-
वतम्। तत्पर्यायः। लोचनम् २ नयनम् ३
नेत्रम् ४ ईक्षणम् ५ अचि ६ डक ७ डटिः ८।
इत्यमरः। २।६।६३ ॥ अन्वकम् ६ दर्शनम्
१०। इति हेमचन्द्रः ॥ तपनम् ११। इति
राजनिर्घण्टः ॥ विलोचनम् १२ दृशा १३
वीक्षणम् १४ प्रेक्षणम् १५ देवदीपः १६ देव-
दीपः १७ दृशिः १८ दृशी १९। इति शब्द-
रत्नावली ॥ * यथा, कर्मलोचने।
“पाणिभ्यां न सृष्टेचक्षुश्चक्षुषी नैकपाणिना।
चक्षुः परहिताकाङ्क्षी न सृष्टेदेकपाणिना ॥”
मेघशङ्खीटचः। इति रत्नमाला ॥
चक्षुर्वहनं, स्त्री, (चक्षुस्त्योतिर्वहत्यनेनेति।
वह + लुट्। चक्षुर्व्योतिरुद्दिष्टाकारित्वादेव तथा-
त्वम्।) मेघशङ्खीटचः। इति रत्नमाला ॥
चक्षुःश्रवाः, [स्] पुं, (चक्षुर्नयनमेव श्रवः श्रवणं
यस्य।) सर्पः। इत्यमरः। १।८।७ ॥
(यथा, नैषधे। १।२८।
“इति स चक्षुःश्रवसां प्रिया नले
स्त्वन्ति निन्दन्ति हृदा तदात्मनः ॥”
अस्य पर्याया यथा, वेदकरत्नमालायाम्।
“आङ्क्षाश्रीविषः सर्पो द्विजिह्वोऽहिः सरीसृपः।
चक्षुःश्रवा इन्द्रशूको मृगप्रातृ पन्नगोरगाः ॥”)
चक्षुष्यं, स्त्री, (चक्षुषे लोचनाय हितम्। चक्षुस्
+ “शरीरावयवात् यत्” ५।१।६। इति
यत्।) प्रपौखरीकम्। अस्य पर्याया यथा,
वेदकरत्नमालायाम्।
“प्रपौखरीकं चक्षुष्यं शीतं श्रीपुष्पपुखरी ॥”
सौवैराज्यनम्। खर्परीतुल्यम्। इति राज-
निर्घण्टः ॥
चक्षुष्यः, पुं, (चक्षुषे हितः। “शरीरावयवात्
यत्” ५।१।६। इति यत्।) कैतकटचः।
पुखरीकटचः। इति मेदिनी। ये। ८२ ॥
श्रीभाज्यनटचः। इति राजनिर्घण्टः ॥ रसा-
ज्जनम्। इति हेमचन्द्रः ॥
चक्षुष्यः, त्रि, (चक्षुषे हितः। चक्षुस् + यत्।)
प्रियदर्शनः। इति जटाधरः ॥ (यथा, राज-
तरङ्गिण्याम्। ३।४६५।
“धिया भाग्यानुगामिन्या चैष्टमानो न याचितम्।
अभूत् सर्वस्य चक्षुष्यः स तु दुर्लभवर्धनः ॥”
चक्षुजः। इति विश्वः। यथा, माघे। ८।५७।
“चक्षुष्यः खलु महताम्परेलङ्घ्यः ॥”
“चक्षुषि भवश्चक्षुष्यः प्रियोऽक्षिजश्च ॥” इति तट्टी-
कायां भस्मिनाथः ॥ चक्षुर्हितः। इति मेदिनी।
ये। ८२ ॥ (यथा, सुश्रुते सूत्रस्थाने २० अध्याये।